

**RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK**

**VOORZITTER VAN DE IXe KAMER**

**A R R E S T**

**nr. 236.636 van 1 december 2016**

**in de zaak A. 216.314/IX-8676**

In zake :        het OPENBAAR CENTRUM VOOR MAATSCHAPPELIJK  
                      WELZIJN VAN HERENT  
                      bijgestaan en vertegenwoordigd door  
                      advocaten Stijn Verbist en Lize Vandersteegen  
                      kantoor houdend te 2000 Antwerpen  
                      Graaf van Hoornestraat 51  
                      bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de VLAAMSE GEMEENSCHAP, vertegenwoordigd door:

1. de Vlaamse regering
  2. de beroepscommissie voor tuchtzaken
- bijgestaan en vertegenwoordigd door  
advocaat Bart Staelens  
kantoor houdend te 8000 Brugge  
Stockhouderskasteel  
Gerard Davidstraat 46 bus 1  
bij wie woonplaats wordt gekozen

---

*I. Voorwerp van het beroep*

1.                Het beroep, ingesteld op 26 juni 2015, strekt tot de  
nietigverklaring van “de beslissing van de Beroepscommissie voor Tuchtzaken  
van 28 april 2015, waarbij het besluit van de Raad voor Maatschappelijk Welzijn  
van Herent van 27 november 2014 houdende preventieve schorsing van de heer  
Willem Vrebos vernietigd wordt.”

## *II. Verloop van de rechtspleging*

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Iris Verheven heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 5 september 2016.

Staatsraad Bruno Seutin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Veerle Huysman, die *loco* advocaat Bart Staelens verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

Auditeur Iris Verheven heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

## *III. Verzoek tot afstand*

3. Met een brief van 5 april 2016 doet de verzoekende partij afstand van haar beroep.

## *IV. Kosten*

4. De verzoekende partij vraagt om wat de rechtsplegingsvergoeding betreft, het door de verwerende partij gevorderde basisbedrag van 700 euro “te beperken, aangezien de procedure nog niet geheel werd doorlopen en verwerende partij slechts een memorie van antwoord heeft neergelegd [...] en] de zaak niet dermate complex [is] dat deze een hoge rechtsplegingsvergoeding verantwoordt”.

5. Op de terechtzitting betoogt de verwerende partij dat er geen enkele reden is om af te wijken van het basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding.

### *Beoordeling*

6. Artikel 30/1, § 1, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State luidt:

“Art. 30/1. § 1. De afdeling bestuursrechtspraak kan een rechtsplegingsvergoeding toekennen, die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en honoraria van de advocaat van de in het gelijk gestelde partij.”

Er is te dezen grond om met toepassing van deze bepaling aan de verwerende partij een rechtsplegingsvergoeding toe te kennen, nu zij door de afstand van het beroep tot nietigverklaring door de verzoekende partij als in het gelijk gestelde partij dient te worden beschouwd.

7.1. Wat de begroting van de omvang van de rechtsplegingsvergoeding betreft, bepaalt artikel 30/1, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State:

“§ 2. De afdeling bestuursrechtspraak kan, bij met bijzondere redenen omklede beslissing, de vergoeding verlagen of verhogen, zonder echter de door de Koning voorziene maximale en minimale bedragen te overschrijden. In haar beoordeling houdt ze rekening met:

1° de financiële draagkracht van de in het ongelijk gestelde partij, om het bedrag van de vergoeding te verlagen;

- 2° de complexiteit van de zaak;
- 3° de kennelijk onredelijke aard van de situatie.”

Deze bepaling somt de criteria op waarmee de Raad van State rekening houdt om al dan niet af te wijken van het toe te kennen basisbedrag. Deze opsomming is limitatief zodat de Raad van State niet op andere gronden mag afwijken van het basisbedrag.

7.2. Luidens artikel 67, § 1, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 bedraagt het basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding 700 euro, het minimumbedrag 140 euro en het maximumbedrag 1.400 euro.

7.3. Er is geen reden om het door de verwerende partij gevorderde basisbedrag van 700 euro te beperken zoals gevraagd door de verzoekende partij. De verwerende partij is immers genoodzaakt geweest een memorie van antwoord in te dienen en is verschenen op de zitting. Bovendien toont de verzoekende partij niet aan dat de voorliggende zaak niet complex is.

## **BESLISSING**

**1. De Raad van State stelt de afstand van het geding vast.**

**2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, die verschuldigd is aan de verwerende partij.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 1 december 2016, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

|                 |                                    |
|-----------------|------------------------------------|
| Bruno Seutin,   | staatsraad, waarnemend voorzitter, |
| bijgestaan door |                                    |
| Vera Wauters,   | griffier.                          |

**De griffier**

**De voorzitter**

**Vera Wauters**

**Bruno Seutin**